

deraf den, at vi under Ly af Bestyrelses-
told paa Misstivelse faa en ny Fabrikation
her til Lands, som i Løbet af nogle Aar
vil være vokset saaledes op, at naar der igen
bliver Tale om Toldblettelser, vil det lægge
Hindringer i Vejen for at komme bort fra
Bestyrelsen. Maaske har jeg misforstaaet
Uendningsforslaget. Jeg stiller blot Spørgs-
maalet, og intet vilde være mig mere læs-
somment, end om jeg havde taget fejl, saa
at Forslaget ikke indeholder denne mindre
Ulempe.

Formanden (Høgsgbro): Der er
endnu indtegnet 13 Talere. Jeg skal derfor
afbrøde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1,
og Dagsordenen er da:

Fortfættelse af anden Behandling
af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Ind-
førselstold paa Raafukker m. m.

Mødet hævet Kl. 4. 45'.

Syv og trefindstyvende Møde.

Tirsdagen den 3dje Februar 1891, Kl. 1.

Formanden (Høgsgbro): Det Udvalg,
der er nedsat angaaende Forslag til Lov om
Tilshj med Levnedsmidler, har afgivet sin
Betænkning, hvoraf Eksemplarer ere omdelte.
Uendningsforslag til den foreslaaende anden
Behandling bedes indgivne i Bureauet inden
Torsdag Middag Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af anden Behand-
ling af Forslag til Lov om Ophæ-
velse af Indførselstold paa Raaf-
ukker m. m.

R. Jensen: Ja, jeg vil sige, at naar
jeg for flere Dage siden begærede Ordet og
nu først faar Ordet, er man noget vanskelig
stillet. Det, jeg begærede Ordet for, for flere
Dage siden, er omtalt af saa mange Talere
for mig, at hvis jeg nu skulde gentage det
paany, vilde det blive en Repetition af
Sagen, som paa dette Stadium ærede Med-
lemmer ikke kunne have nogen særlig For-
nøjelse af at høre paa. Jeg kunde altsaa
for saa vidt gerne have frafaldet Ordet,
hvis jeg vidste, at det vilde have til Følge,
at andre ærede Medlemmer vilde gøre det
samme; men da der synes at være stadig
Tilgang, vil jeg dog ikke undlade at sige et
Par Ord ved denne Lejlighed for at angive
min Stilling til et Spørgsmaal, der som
dette har antaget saa store Dimensioner.
Jeg vil tillige derved faa Lejlighed til at
begrunde min Afstemning. Jeg vil da først
sige, at det ikke er med nogen aldeles ublandt
Glæde, at jeg har hørt paa de Forhandlinger,
som ere førte om denne Sag. Naar jeg
siger dette, ligger deri, at jeg mener, at der
i den Diskussion, som er ført om denne
Sag, er kommet en Tone frem, som jeg ikke
finder noget Sted. Det forekommer mig —
og jeg antager at have mange ærede Med-
lemmers Medhold deri — at der gennem
disse Forhandlinger er sivet en Understrøm
— for at bruge et Udtryk, der er benyttet
saa tit — af Mistæneliggørelse, som aldrig
har eller kan have en gavnlig Indflydelse
paa en Sags Fremme. For mig er det saa,
at, naar vi i Diskussionen af en Sag komme
til, at Argumenterne slippe op og give Blods
for Mistæneliggørelse, saa er Diskussionen
ført saa vidt, som den bør føres, og saa
burde den afsluttes. Jeg misbilliger altsaa
den Mistæneliggørelse, fra hvad Side den
end kommer. Der er vel ingen, som varmt
har taget Del i denne Debat, som helt kan
frigøre sig for Anthyninger, der se ud som
Mistæneliggørelse. Men ligesom vi i det
hjemlige Liv bestræbe os for at holde Mis-
tæneliggørelsen ude, maa vi ogsaa bestræbe
os for det her, da den er i Stand til paa
ethvert Samfundsomraade at fordærve og
forgifte en Sag, saaledes, at intet opnaas
derved. Jeg har som ung Politiker været
saa naiv at tro, at det var gørligt at dis-
kutere en stor Sag, ogsaa her, uden at denne
fulde Understrøm skulde mærkes i den Grad,
som stet er her. Jeg har læst en Del af de
Foredrag, som ere holdte om denne Sag, i
Rigsdagstidende, og hvis jeg eller en anden
vilde gøre et Uddrag af disse Udtalelser, som
foreligge refererede i Rigsdagstidende, og
pille det ud, som mer eller mindre tilfløret
indeholder Mistæneliggørelse, saa vilde